

50 jaar Dansliga: Mijlpalen en andere markante gebeurtenissen

Uit de vorige Swing kon u alles vernemen over de tijdsgeest die heerste in de tijd dat Dansliga ontstond. Tijdsgeest die het motief was voor Vic Colebunders om de danscursussen te starten. Ons volk stijlvoller doen dansen was zijn objectief. Ook over de weerstanden die hij daarbij in die pionierstijd diende te overwinnen kon u lezen.

In dit artikel leest u meer over de markante gebeurtenissen uit de 50 jarige levensloop van Dansliga. Sommige daarvan kunnen als mijlpaal worden bestempeld met als recentste de **promotie tot unisportfederatie**. Over het belang van dit statuut voor de vereniging vernam u alles in de vorige Swing. Een voorwaarde tot deze verwezenlijking was de nauwe **samenwerking met BDSF**, de Belgische Danssportfederatie. De realisatie daarvan mag op zich eveneens als een zeer bijzonder feit worden vermeld. Beide voornoemde verwezenlijkingen geven extra glans aan de viering van 50 jaar Dansliga, het tiende lustrum.

Tot hiertoe ging geen enkel lustrum onopgemerkt voorbij maar de **viering van het 25 jarig bestaan in 1989, in het Spijker in Hoogstraten** was wel heel speciaal en een mijlpaal bovendien. In aanwezigheid van staatssecretaris Dupré, senator Di Serano en ander personaliteiten gaven Gust Luyten en Leo Buyckx hun gemeenschappelijke visie over dansen en over Dansliga.

Door de ontwikkelingen in de danswereld en in de wereld van de vrije tijd algemeen, stonden we voor de uitdaging: hoe de dans dichter bij het volk te brengen. Het verouderde

beeld van de dansschool diende omgebogen te worden door de uitbouw van een moderne dansclub of -school. De dans is voortaan uiting van sociaal contact en vrijetijdsplezier. Een belangrijk objectief hiervoor was het promoten van het social dansen.

Het was gedurfd om op die plaats Lambada te demonstreren. Maar de dans was op dat moment 'hype' en het aanbieden daarvan heeft menige dansclub een ware boost gegeven. Honderden mensen vonden via deze dans de weg naar een dansclub en werden vervolgens gecharmeerd door de andere dansen die daar werden beoefend. En geef toe, welke dansclub zou voldoende nieuwe leden aantrekken om te

*Viering 25 jaar Hoogstraten, van links naar rechts:
Jan Cuypers – Vic Colebunders – Achile Diegenant – Louis Vervliet.*

overleven als ze geen discoswing, swing, social foxtrot, salsa/mambo ... aanboden?

De viering in Hoogstraten was voorbehouden aan clubbesturen, dansleraren en genodigden. Daarvoor was er al een viering geweest in Nijlen. Die was zoals alle vieringen ervoor en erna gekoppeld aan de jaarlijkse **Dansligadag**. De **lustrumvieringen** gaven extra cachet aan die Dansliga-dagen.

Dansliga-dagen hadden plaats tot in 2001 in Aarschot, Berchem, Hamme, Maasmechelen, Oudenaarde, Westmalle, Oostmalle, Turnhout, Hamme, Sint-Truiden, Westerlo, Wieze. Vaak waren er tot 1500 deelnemers. Naast de vaste onderdelen zoals demonstraties, huldigingen en vrij dansen stonden aanvankelijk ook wedstrijden op het programma. In 1972 namen een recordaantal van 280 paren deel. De eerste 'nationale ontmoeting' had plaats in 1966 te Sint-Truiden. De laatste in 2001 in Maasmechelen.

Vanaf 2003 werd het concept omgegooid. De Dansligadag werd vervangen door de **Dansliga Dansdag** met tal van workshops en een slotshow. De eerste Dansdagen waren voorbestemd voor zowel kinderen/jeugd als volwassenen. De wenselijkheid van een gedifferentieerd aanbod voor kinderen en volwassenen kwam al snel tot uiting. Vermits er geen locatie te vinden was met het benodigde aantal grote lokalen werd in 2006 overgeschakeld op beurtelings het ene jaar voor de jeugd en het andere voor volwassenen.

In 1971 startte Dansliga eigen **danswedstrijden**. De organisatie ervan gebeurde en gebeurt nog steeds in samenwerking met een dansclub. Tegenwoordig zijn er dansscholen en dansclubs met een parketvloer maar dat was ooit anders. Daarom maakten een groep wedstrijdfanaten een **mobiele dansvloer** die door de clubs kon worden gehuurd. Met flink wat mankracht, waaronder enige met ervaring en mits strikt naleven van de instructies, kon de vloer van 20 bij 10m in enkele uren worden gelegd. Niet zelden echter kwam men onderweg tot de vaststelling 'niet goed bezig' en diende herbegonnen. De laatste jaren staat de vloer ongebruikt maar hij mag hopen op een aanstaande laatste plaatsing voor permanente dienst in één van de dansclubs.

Start jeugdwerking Dansliga met persconferentie.

In 1968 werd het **Dansliga eenheidsprogramma** opgesteld en geïntroduceerd bij clubs en leraren. Het bevatte de figuren en mogelijke combinaties voor 90 lessen in de 5 ballroomdansen en 60 lessen in de 5 latindansen. Bij een eerste herziening in 1982 werden minder wedstrijdgerichte figuren ingevoegd en werd het programma ingekort om de leraars meer vrijheid te geven. Tevens werd de social foxtrot toegevoegd. In 1991 kwam er een tweede herziening en deze versie is nog steeds geldig. Later werden social dances in het programma van de clubs opgenomen: discoswing, salsa, boogie, swing, hussle, swingfox, marsswing ... Deze dansen vormen een dansgedeelte uit de cursus Assistent-dansleraar en op die manier is het daarin aangeleerde programma de facto een eenheidsprogramma.

Het eenheidsprogramma behoorde tot de trots van Vic Colbunders en hij liet geen gelegenheid onbenut om ermee uit te pakken. De voordelen van het eenheidsprogramma zijn dan ook meervoudig:

- Het versterkt de eenheid onder de leden omdat men herkent bij anderen wat men zelf heeft geleerd.
- Beginnende dansleraren beschikken over een kwaliteitsvol, attractief en beproefd programma
- Wanneer leden, om wat voor reden ook, een club verlaten kunnen zij probleemloos inpikken bij een andere club.

Naar de clubs toe is het niet altijd eenvoudig gebleken om duidelijk te maken hoe het eenheidsprogramma dient begrepen te worden. De kracht van een eenheidsprogramma hangt natuurlijk af van het aantal dansleraren dat zich ermee confirmeert en de mate waarin zij dat doen. Niet iedereen staat

*Academische zitting start lerarenopleiding.
Spreker: dhr. Galle, uiterst rechts wijlen John Ekkart.*

open voor wijzigingen die anderen hebben bedacht. Daarom is het belangrijk dat het eenheidsprogramma onderdeel is van de opleiding tot dansleraar. Tot in 1979 gebeurde deze opleiding via privé-onderricht bij een dansleraar en daar kwam geen eenheidsprogramma aan te pas.

Op 6 oktober 1979 startte Dansliga, met de steun van BLOSO en de wijze raad van Dr. Van Den Bossche een eerste cursus A.B.O. (Algemene Basis Opleiding) als onderdeel van de **opleiding tot dansleraar**. Na met succes de cursussen A.B.O., assistent-dansleraar, techniek ballroom en techniek latin te hebben doorlopen kon een fractie van diegenen die er aan waren begonnen pronken met de titel 'Dansleraar Ballroom- en Latindansen'. De hele opleiding gebeurde, en nog steeds in samenwerking met VTS, de Vlaamse Trainersschool een samenwerking tussen Bloso, Sportfederaties, hogescholen en de universiteiten. De diploma's worden uitgereikt door de Vlaamse overheid. Dat laatste tot grote ergernis van de BULDO, de unie van Belgische dansleraren. Zij vonden niet beter dan een **boycot** in te stellen tegenover Dansliga en vormden intussen hun eigen opleiding om naar het model van Dansliga. De boycot was als een keitje in een schoen als je aan het wandelen bent, het steekt een beetje maar kan je niet afstoppen. Zo is de groei van Dansliga ook niet geremd door de boycot. De Buldodansleraren werden zelf wel getroffen door de boycot. Immers zij mochten van hun organisatie niet voor Dansliga werken zodat wij buitenlandse lesgevers

engageerden voor onze studiedagen en congressen. Het **eerste lerarencongres** had plaats in Tongerlo in 1988 en heeft sindsdien elk jaar ononderbroken plaats gehad. De organisatie ervan gebeurt door de lerarencommissie. De **verschillende commissies** staan binnen Dansliga in voor verschillende facetten van de werking. Naast de lerarencommissie zijn er de wedstrijdcommissie, de jeugdcommissie, de mediacommissie en de seniorencommissie.

Naast de commissies die functioneel zijn opgesteld en voor heel Dansliga werken was gedurende vele jaren **de gewesten**structuur operationeel. Kempen, Hageland-Zuiderkempen, Oost- en West Vlaanderen en Limburg hadden elk een gewestbestuur dat activiteiten organiseerde met en voor de clubs uit hun regio. Afgevaardigden van gewestbesturen ontmoetten afgevaardigden uit de commissies in de **Nationale Raad**, het adviesorgaan dat een paar keer per jaar samenkwam. Voor enkele jaren werd deze manier van werken niet langer adequaat bevonden. In de plaats kwam het 2 jaarlijkse **clubcongres**. Op deze dag kunnen clubs en leraren zich in talrijke workshops informeren over allerlei ontwikkelingen die van ver en vooral nabij met de werking van een dansclub kunnen verband houden.

De boycot belette wel de deelname van Dansliga paren aan de meeste internationale wedstrijden. Maar dat was zonder Victor Colebunders gerekend. Hij zocht in de jaren 80 contact **achter het ijzeren gordijn** en tot de val ervan werd deelgenomen aan wedstrijden in Polen, Tjechië, DDR, Slowakije en Oekraïne. Mijnheer Colebunders reisde graag en was een zeer bekwame gids. Dat zullen enkele honderden mensen getuigen die hem vergezelden op de Dansligareizen waarvan de eerste in 1970 naar Steinen in Zwitserland. Op vele van die reizen werd 's avonds in het hotel gedanst. Misschien was dat wel het embryo voor de **dansvakanties** die sinds 2007 worden georganiseerd met zeer veel bijval. Bijna iedereen die er een heeft meegemaakt schrijft opnieuw in, vaak ook voor dezelfde bestemming. Er zijn er die voor de 6de maal mee

De boycot belette wel de deelname van Dansliga paren aan de meeste internationale wedstrijden. Maar dat was zonder Victor Colebunders gerekend. Hij zocht in de jaren 80 contact **achter het ijzeren gordijn** en tot de val ervan werd deelgenomen aan wedstrijden in Polen, Tjechië, DDR, Slowakije en Oekraïne. Mijnheer Colebunders reisde graag en was een zeer bekwame gids. Dat zullen enkele honderden mensen getuigen die hem vergezelden op de Dansligareizen waarvan de eerste in 1970 naar Steinen in Zwitserland. Op vele van die reizen werd 's avonds in het hotel gedanst. Misschien was dat wel het embryo voor de **dansvakanties** die sinds 2007 worden georganiseerd met zeer veel bijval. Bijna iedereen die er een heeft meegemaakt schrijft opnieuw in, vaak ook voor dezelfde bestemming. Er zijn er die voor de 6de maal mee

naar Spanje reizen. En ook Oostende heeft zeker zijn habituees. Maar verandering van spijs doet ook eten en daarom zochten we nieuwe bestemmingen zowel dichtbij (Houffalize, Gemünd) als ver (Cyprus, Turkije, Portugal ...).

De jeugd gaat vooralsnog niet op buitenlands avontuur maar de **danskampen** zijn elke schoolvakantie weer volgeboekt. Dat is een neveneffect van de formidabele jeugdwerking binnen Dansliga. Actuele dansvormen en ook kinderdans beleven al jaren een hoogconjunctuur. De danswedstrijden hip-hop, street, clipdans ... barsten uit hun voegen. Er is dus een zeer grote behoefte aan lesgevers in deze dansvormen. In 1997 werd de **opleiding voor jeugdinitiator** gestart.

In het rijtje markante gebeurtenissen en mijlpalen horen de voorzitterswissels zeker thuis. Toen Gust Luyten in 2010, zijn planning getrouw, het voorzitterschap overdroeg aan **Guido Goderis** was dit een mijlpaal omdat voor het eerst een niet-Kempenaar en wel een West-Vlaming aan het hoofd kwam. Guido is een bijzonder vurige promotor van het wedstrijd-dansen en het samengaan met BDSF zal die furie alleen maar aanwakkeren. Er is inmiddels al extra man/vrouw capaciteit aangetrokken om nieuwe initiatieven uit te werken. **Teamwedstrijden** tussen verschillende clubs behoren daar zeker toe. In de jaren 70 en 80 werden zij reeds met succes toegepast om de wedstrijden te promoten en wedstrijddansers te rekruteren. Bij gebrek aan een sluitend wedstrijdreglement is het enthousiasme weggeëbd. In afwachting dat het animo terug wordt gewekt, zijn het de danstesten die voor de meeste track zorgen bij dansers.

Danstesten werden in 1970 naar Nederlands model ingevoerd. Het zijn geen wedstrijden maar een terugkoppeling naar de dansers over hun vorderingen door een externe leeraar. De deelnemers krijgen een certificaat en vroeger jaren een speldje met het logo van Dansliga. Vooral in enkele Kempense en Oost-Vlaamse dansclubs is 'testen' op het einde van het dansseizoen traditie geworden.

Viering 40 jaar, Gust Luyten en Vic Colebunders.

De mooiste viering uit die geschiedenis is en zal dat wellicht nog lang blijven: de plechtige zitting in het **Paterspand in Turnhout** in 1984. De 80ste verjaardag van mijnheer Colebunders, 40 jaar Dansliga en 25 jaar lerarenopleiding waren elk op zich voldoende reden om te vieren. Toen mijnheer Colebunders, nauwelijks bekomen van de emoties door de vele lofbetuigingen die hem te beurt vielen het voorzitterschap van Dansliga, zijn levenswerk, overdroeg aan Gust Luyten plantte hij waarschijnlijk de grootste mijlpaal in de geschiedenis van Dansliga.

De eerste opvolger van Vic Colebunders zette daar helder zijn visie op de toekomst van de beweging uiteen. In zijn referaat gaf hij vijf objectieven aan om aan te werken. Met vijf slagzinnen die allen begonnen met 'Wij bouwen onze toekomst op ...' en verder gingen als volgt:

1. De kracht van onze identiteit
2. De kracht van ons product
3. De kracht van onze opleiding
4. De kracht van de clubwerking
5. De kracht van onze sportfederatie.

Onverstoord handelend volgens dit credo zal Dansliga nog vele mijlpalen passeren. Als eerste de happening in Bobbejaanland op 4 oktober van dit jaar. Allen daarheen.

Leo Buyckx